

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Берковица, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-ТРИФОНОВА**

при участието на секретаря **НИНА ЛЮБ. ГЕОРГИЕВА**
като разглежда докладваното от **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-ТРИФОНОВА**
Административно наказателно дело № 20231610200062 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление №12-2300009/ 15.02.2023 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” гр. Монтана на „.....”, със седалище и адрес на управление: град София, бул. ...., представлявано от управителя **И. Б. А.**, в качеството му на работодател е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на **2000** (две хиляди) лева на основание чл. 416 ал.5 във връзка с чл.414 ал.1 от КТ за констатирано нарушение на чл. 143, ал. 2 от КТ във връзка с чл. 9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските.

Жалбоподателят „.....” ЕООД чрез управителя си обжалва същото с оплакване за незаконосъобразност, като излага конкретни доводи. Предвид горното моли съда да постанови решение, с което да се измени атакуваното наказателно постановление, като на основание чл.415в ал.1 от КТ съдът намали размера на наложената имуществена санкция. В съдебно заседание, поради възпрепятстване, не изпращат представител, но с изрична молба поддържат изложеното в жалбата.

Въззиваемата страна чрез своя процесуален представител взема становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното НП - законосъобразно. Представя и писмени защиты.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на страните и посочените в жалбата основания, намира за установено следното:

Жалбата е допустима: подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН в съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка на място на 08.11.2022 г. по спазване на трудовото законодателство от Дирекция „ИТ“ - Монтана в обект на охрана на Изравнител-Петрохан, находящ се в с. Бързия, обект на „.....“ ЕООД - София се констатира, че дружеството в качеството си на работодател е допуснало, видно от представеният поименен график за месец ноември 2022 г. във връзка с установено сумирано изчисляване на работното време, с период на отчитане - едномесечен да изготви поименните графици така, че сборът от работните часове по график, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, да е по-голям от нормата за продължителност на работното време, определена в чл.9б от Наредба за работното време, почивките и отпуските и е допуснало Красимир Петров Илиев на длъжност охранител да положи 16 часа извънреден труд.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на писмените и гласни доказателства събрани в хода на въззивното производство. Свидетелските показания на М. К. П. и П. С. А. съдът кредитира изцяло, като непротиворечиви, логични и в съответствие с писмените доказателства по делото.

Не се спори, че е извършена проверка на място –на 08.11.2022 г., като е съставен и протокол (стр.14), с който са дадени предписания по спазване на трудовото законодателство–за нарушения по чл.143 ал.2 от КТ. Не се спори, че срока на предписанието е изтекъл на 23.01.2023 г. Не се спори ,че фирмата тогава не е наказана за извършено нарушение.

А щом като това е така според решаващият съд АУАН и НП са законосъобразни.

Работодателят не е изпълнил предписанието дадено му от ИТ. Извършеното нарушение на чл. 143, ал. 2 от КТ във връзка с чл. 9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските сочи на неизпълнение на предписание по смисъла на чл. 414 ал.1 от КТ. Сам жалбоподателят не оспорва описаното в КП и АУАН.

АУАН и НП по отношение жалбоподателя съдът приема, че са издадени при спазване изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Няма допуснати съществени процесуални нарушения или нарушения на материалния закон.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че описаното деяние в съставения против дружество акт съдържа всички обективни и субективни признаци на административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН и осъществяват както от субективна, така и от обективна страна състав на административно нарушение, за което жалбоподателят основателно е бил

санкциониран.

Ето защо, така установената в процеса фактическа обстановка води до законосъобразния извод, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата чл. 143, ал. 2 от КТ във връзка с чл. 9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските.

При определяне размера на наказанието наказващият орган е наложил имуществена санкция около минимума предвиден в закона, а именно имуществена санкция в размер от 2000 лева.

Не може да се обсъжда и възможност за приложение на чл. 415в от КТ като санкционна норма, съобразно текста на който може да се прилага за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му, по реда предвиден в този кодекс и от което не са произтекли вредни последици за работниците. Въззивният съд намира, че за да се приложи тази разпоредба е необходимо да са налице кумулативно тези предпоставки. В конкретния случай съдът намира, че нарушението за което е наказано дружеството –работодател не може да се приеме за “маловажно нарушение.” Трудът от работниците е вече бил престиран, без да са изпълнени предписанията.

Съдът намира за неоснователни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че се касае за маловажен случай предвид обстоятелството, че от нарушението не са настъпили никакви вреди и материални щети. В случая се касае за формално нарушение, за осъществяването на фактическия състав на което не се изисква настъпването на определен противоправен резултат, поради което съдът приема, че не се касае за маловажно нарушение.

РАЗНОСКИ- При този изход на спора и съобразно разпоредбите на чл.63д, ал.3 и ал.5 от ЗАНН, основателно е искането на ответната страна по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.3 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Последната норма предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност. Съдът като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и че защитата в настоящото производство се изразява в явяване в съдебно заседание и представяне и на писмено становище относно законосъобразността на наказателното постановление и основателността на депозираната жалба, намира, че в полза на ИТ- гр.Монтана следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в предвидения в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер, а именно 100 лева.

Предвид гореизложените мотиви и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН Районен съд - Берковица

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №12-2300009/
15.02.2023 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” гр. Монтана, с
което на „.....”, със седалище и адрес на управление: град София, бул.
....., представлявано от управителя И. Б. А., в качеството му на
работодател е наложено административно наказание имуществена санкция в
размер на **2000** (две хиляди) лева на основание чл. 416 ал.5 във връзка с
чл.414 ал.1 от КТ за констатирано нарушение на чл. 143, ал. 2 от КТ във
връзка с чл. 9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските.

ОСЪЖДА „.....”, със седалище и адрес на управление: град
София, бул. ...., представлявано от управителя И. Б. А. да заплати на
Д“ИТ“-Монтана юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред
АС-Монтана в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____